

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

V petek, dne 3. maja 1929 ob 20. uri
v Unionski dvorani

KONCERT

PEVSKEGA ZBORA GLASBENE MATICE.

Dirigent: operni ravnatelj g. M. POLIČ.

Sodelujejo: SVETOZAR BANOVEC (tenor),
PAVEL GRBA (bariton), operni orkester, po-
množen s člani orkestralnega društva Glasbene
Matice in gojenci državnega konservatorija v
Ljubljani.

SPORED:

1. Lajovic Anton: 41. in 42. psalm za tenor-solo,
mešan zbor in veliki orkester.
2. Baranovič Krešimir: Z mojih bregov. Tri pesmi
za bariton-solo in veliki orkester.
 - a) Pozdravljenje.
 - b) Medaš.
 - c) Kum Martin.
3. Gotovac Jakob: Dubravka, op. 13/a. Pastirska
süita za orkester in mešan zbor iz muzike
za pastirsko igro „Dubravka“ (1628)
Frana Gundulića.
 - I. Predigra in zbor pastirjev.
 - II. Tekmovanje gorštaka i divljaka.
 - III. Zbor vil.
 - IV. Ples pastirjev.
 - V. Pastorale triste.
 - VI. Zbor in ples satirjev.
 - VII. Svatovske pesmi, nastop redovnikov.
 - VIII. Himna svobodi.

PSALM.

(KOPRNJENJE PROGnanca PO HIŠI BOŽJI.)

Kot jelen hlepi po vodi studeni,
po Tebi le žeja mi duša, o Bog!
Medli in mre duša mi sredi nadlog,
le Ti življenju si vir zaželjeni!

Kdaj pridem še tje pred obličje Gospoda?
Solze samo kruh so mi dan in noč:
„A kje je Tvoj Bog, ki daje pomoč?“
Vprašuje me tolpa sovražnega roda.

Kako pretresa mi dušo prežalno,
ko pota spominjam v Gospodov se hram,
kako sem s slavnimi pesmami tam
veličal Gospoda z množico hvalno.

Kaj duša vedno še žaluješ?
Kaj mi brezupno omedluješ?
V Boga zaupaj pomočnika!
Še pride čas, da povzdiguješ
obraz prijaznega rešnika!

Spomini, Bog, so mi dušo potrli
na Hermon, sredi Jordanskih bregov,
kjer brezdni si kličejo z glasom slapov;
valovi voda pa so name pridrli.

Kaj duša vedno še žaluješ?
Kaj mi brezupno omedluješ?
V Boga zaupaj pomočnika!
Še pride čas da povzdiguješ
obraz prijaznega rešnika!

Gospodova milost je meni po dnevi;
po noči pa pesmi se v srečo bude,
polnočne molitve k Bogu mi kipe.
In pravim Gospodu: Kaj zabiš me v revi?

Sovražnik me stiska, in hodim užaljen;
moči mi gino vsled stisk in nadlog,
moj vrag se mi roga: Kje je tvoj Bog?
Tako sem od Tvoje pomoči oddaljen!

Kaj duša vedno še žaluješ?
Kaj mi brezupno omedluješ?
V Boga zaupaj pomočnika!
Še pride čas, da povzdiguješ
obraz prijaznega rešnika!

Bog sodi pravico, bodi pomočen,
odreši trdega me rodu;
iz rok me krivičnemu otmi možu.
Zakaj me zavračaš? Saj Ti si mogočen?

Naj spet k altarjem Gospodnjim hodim,
kjer radost je moja, kjer Bog je moj:
naj hvali ga pesem in harfa mu poj,
in jaz naj slavno množico vodim.

POZDRAVLJENJE.

Nečega se navek ja bojim,
Al čega neznam, nemrem zagoniti¹,
V mraku samo čakam, i stojim
I to je tak i drugač nemre biti.

Znam da jempot nešče dojde sim,
Al što i gda, to nije moči reči,
Ja ga čakam, čakam i gledim
Pove mi mrti² kaj se nesme zreči³.

Njega nega⁴, nit je živel gda
Al mesec tanjo⁵ more mu prijeti
Se on pota, se on staze zna
I on bi mojo pamet⁶ mogel zeti.

Pozdravljenje samo dok zvoni
Za njegve črne onda zabim trage⁷
Vu tišine saki list čkomi⁸
i čujem reči blažene i drage.

Ta molitva zabljeni⁹ zvonov
Starinska to je duša, soza mraka,
Pesma zvezdi, sanja ti bregov,
njo razme ovde cvet i trava saka.

Ta molitva je nebeški dar,
I zvoni dalko dok zvone srebrni
Vidim: angel spušča se čuvar
I moji poti nesu više črni.

Tolmač: ¹ rešiti; ² mogoče; ³ izreči; ⁴ ni; ⁵ senec; ⁶ misel; ⁷ skrbi; ⁸ molči; ⁹ pozabljenih.

MEDJAŠ.

Medaš Benkina s pijarom vina¹
Došel je okraj polna po nas.
„Vu moje kleti je kaj videti
Morate zmenom, imate čas.“

Pred klet smo zišli i tam otišli
S kroha² se kakti s pekla kadi:
„Klobase, meso i čurke gde so,
Stalno veseli bomo i mi!“

Čmrži³ klečica curi žganica
V stekleno kanto kakti krištal.
„Prestiral⁴ stola, ja spravim kola,
Nejdema nikam, da ga je dal!“

Dok v brege zajde i tam nas najde
Nekam daleko tožno gleda,
„Ja drugač nejde, to se ti prejde,
Bomo otišli skoro i mi...“

Tolmač: ¹ bokal; ² kruh; ³ vre; ⁴ pogrnuti; ⁵ ognja; ⁶ pečeno vino.

KUM MARTIN.

Kum Martin za trijemi bregi
Imal je klet.
Kum Martin rad se i veseli
Za pesmo, dok s pijara curi
On je zavzet.
I jempot v mraku, kasno v jesen
Došli smo tam
A vune vetar puhala je zden
I dim se vlekel z jognjišča len
Črnel se tram.
Na jogenj on je hitil kračje¹
Puhala i klel
V zelene dal je mošta kante
Kostanja v ponjvo s črne pute
Z oje del.
I dok smo tak prigršli se mi
Pesme, kaj znam,
Spoveval ja sem; jogenj gori
Kum Martin stane, jeden dva tri
Počel je sam:

„Pijmo bračo, vince, voda naj stoji
Nek jo pije žaba, kaj vu nje leži.
Glete mene, bračo, kaj sem vodo pil,
Moral bom umreti v mlade mladosti
Mene zakopajte v Jezusevo klet:
Noge obrnite k vinskim gantarcem
Glavo obrnite k vinski pipice.
Pipico odškrnte, vince naj curi
Nek se vžije duša, kad se telo ni!“
I kasno mi smo išli domo
„Z bogom pajdaš
oblačno nebo, dežda još bo,
A senje², koje z nami ido
Vleče lampaš³.
Kum Martin za trijemi bregi
Imal je klet.
V rake kum Martin tiho leži,
A jesen dojde, vince curi,
Vesel je svet! . . .“

Tolmač: ¹ suhljad; ² sence; ³ svetiljka.

DUBRAVKA.

Pastirska suita. (Ivan Gundulić.)

I. PREDIGRA I ZBOR PASTIRA.

Objavi, Danice,
jasni zrak objavi
čuj tihe vjetrice
u ovoj Dubravi,
pršat su počeli,
po lišću zelenu,
zovući dan bijeli
i zoru rumenu.

O zvijezdo, najdraži
od neba uresu,
ukaž' se, ukaži
raskošne tvē gdje su?

Žudjena Danice,
objav' se, objavi,
i zvijeri i ptice,
svaki glas te slavi,
Sve te oči gledaju
i srca sva hlipe,
da nas svijeh opsjaju,
svjetlosti tve lipe,
da nam prije svane
dan blagi, svečani,
i žuden i čekan
u ovoj svoj strani.

III. ZBOR VILA.

Neka ljepos nami uzamna
od naprave pomnija mila,
ti najlijepša, ti najdraža
bez cvijeta si cvijet od vila:
zene trator i ružica,
sre rajskoga tvoga lica.

Slavicu u gori,
i ti otvori
žuber medeni
lijepe zeleni;
u glas najviši
s nami biljiši
hvaleći slave,
zore gizdave.

VI. ZBOR I PLES SATIRA.

Igraj kolo,
skočmo bolje,
svak se kaži
dobre volje,
na pir, na pir,
hod svak hrlo,
spravi trbuh,
čisti grlo,
da se ije,
da se pije.
Hoja Lero,
Dolerije!
Hej!

VII. SVATOVSKA PJESMA I DOLAZAK REDOVNIKA.

Hod' od pira
Bože hodi,
igre mile
s nami vodi,
združi, sjedini,
pod pjesni medene
ove ljuvene.

VIII. HIMNA SLOBODI.

O liepa, o draga,
o slatka slobodo
dar u kom sva blaga
višnji nam Bog je do
uzroče istini
od naše sve slave
uresu jedini
od ove Dubrave.
Sva srebna,
sva zlata,
svi ljudski životi
ne mogu bit plata
tvoj čistoj lijepoti.
O liepa, o draga,
o slatka slobodo
dar u kom sva blaga
višnji nam Bog je do.
Slobodo, slobodo!

